

Arrest

nr. 254 236 van 10 mei 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van etnische origine Pashtun te zijn. U bent geboren in het jaar 1999 in het dorp Moqam Khan in Behsud district in de provincie Nangarhar. U woonde hier van geboorte tot vertrek samen met uw vader, moeder, twee broers en zus. Uw gezin, met uitzondering van uw vader, verblijft momenteel bij uw maternale oom in de regio Camp. Uw vader is verdwenen de dag voor uw vertrek en hij is nog steeds vermist. U ging drie jaar naar de madrassa Rodel a Salaam, in uw vrije tijd was u herder en hielp u uw vader op het veld.

Toen u 17 of 18 jaar oud was begon u naar de madrassa te gaan, waar u les kreeg van qari (...) samen met 50 tot 60 andere studenten. De laatste drie maanden voor uw vertrek begon qari (...) u één of twee keer per week apart te nemen in de kleine kamer van de mullah. Daar vertelde qari (...) u verhalen over de profeet, het paradijs en maagden. Zestien dagen voor uw vertrek zei qari (...) u dat u zich klaar moest maken voor een zelfmoordaanslag. Ook de volgende dag en de dag nadien herhaalde hij dat u zich moest voorbereiden voor een zelfmoordaanslag. De dag nadien zei uw vader dat u terug naar de madrassa moest gaan maar dit wou u niet. Uw vader sloeg u omdat u naar de madrassa moest gaan en toen vertelde u dat u niet wou gaan omdat ze wilden dat u een zelfmoordaanslag deed. Uw vader zei daarop dat jullie een klacht gingen indienen en jullie namen de riksja tot het 6e politiedepartement. Jullie dienden een klacht in en één of twee uur later kwamen ze qari (...) arresteren. De ouderen gingen hier echter tegen in en zeiden dat ze hem niet moesten arresteren. De overheid heeft toen tegen de ouderen in het dorp gezegd dat u, zoon van, informatie had gegeven dat u werd gevraagd een zelfmoordaanval uit te voeren. Ze lieten de overheid hem arresteren en dan ging u naar het huis van uw maternale oom. Twaalf dagen nadien kwam een groep mensen naar uw huis, ze ontvoerden uw vader en zeiden tegen uw moeder dat ze naar u zochten. Uw moeder kwam u dat zeggen en zij en uw maternale oom hebben geld bijeen gelegd zodat u uw land van herkomst kon verlaten.

U vertrok uit Afghanistan in de tweede maand van het jaar 1398 Afgaanse kalender (Gregoriaanse kalender: aprilmei 2019) en reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Italië en Frankrijk om aan te komen in België op 11 november 2019. U diende een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 14 november 2019.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u kopieën neer van de taskara van uw vader, broers, zus en uzelf alsmede een kopie van de klachtenbrief ingediend bij het districtshuis.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw individuele vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken, noch dat u in geval van terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U vreest problemen met de taliban in Afghanistan omdat een klacht heeft ingediend tegen qari (...), uw voormalige madrassaleraar die u heeft gezegd dat u zich moest voorbereiden voor een zelfmoordaanslag. Onderstaande vaststellingen tonen echter aan dat u de concrete gebeurtenissen die aanleiding gaven tot uw vertrek uit Afghanistan niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de eerste plaats blijkt u doorheen uw verklaringen niet consistent over het aantal keer u door uw qari werd aangesproken over een zelfmoordaanslag en over hoe en wanneer u uw eigen vader hierover inlichtte. U verklaart namelijk op twee verschillende momenten tijdens uw persoonlijk onderhoud dat qari (...) u verhalen van de profeet en 'al die dingen' vertelde en hij u toen inlichtte dat u een zelfmoordaanval moest voorbereiden. U vervolgt en zegt dat u hierna vertrok, meteen naar uw vader ging en toen u thuis kwam dit tegen uw vader zei en jullie naar het 6de politiedistrict gingen om er klacht in te dienen (NPO, p. 16, 19). Deze versie van de feiten verschilt echter van deze die u niet veel later geeft. Dan verklaart u namelijk dat u reeds twee maal voordien door de qari werd aangesproken over de zelfmoordaanslag en u het pas aan uw vader vertelde na de derde en laatste keer. Qari (...) had u immers gezegd dat u hierover niks mocht vertellen (NPO, p. 20). Deze wijziging in uw verklaringen is opmerkelijk gezien u eerder nog verklaard had, toen u de vraag werd gesteld of de qari het altijd over de zelfmoordaanslag had, dat hij u hierover niet vertelde maar wel over 72 maagden en nog verhalen over de metgezellen van de profeet (NPO, p. 19). Het is bizar dat u hier niet meldt dat u wel degelijk meermaals door de qari werd aangesproken om een zelfmoordaanslag uit te voeren. Bovendien blijkt uit uw eerste

verklaringen dat u, nadat u door uw qari werd ingelicht over de uit te voeren zelfmoordaanslag, hierop 'oké' zei, naar huis vertrok en uw vader meteen inlichtte (NPO, p. 16, 19). Deze verklaring is opnieuw maar weinig consistent met uw latere versie van de feiten, namelijk dat u na de derde keer pas de volgende dag niet naar de madrasa wou gaan, uw vader u sloeg opdat u wel zou gaan en u net daarom en dan pas uw vader inlichtte over de plannen van de qari (NPO, p. 20-21). De vaststelling dat u over enkele kernaspecten van uw relaas – de melding van de qari over de zelfmoordaanslag en het melden hiervan aan uw vader – geen eenduidige verklaringen weet af te leggen, doet reeds ernstig twifelen aan de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen.

Verder legt u evenmin eenduidige verklaringen af over wanneer de arrestatie van qari (...) plaatsvond en waar u zich op dat moment bevond. Zo verklaart u eerst dat u naar het huis van uw maternale oom ging na de arrestatie van qari (...) (NPO, p. 21). Even later tijdens het interview verklaart u dan dat u reeds meteen na het indienen van de klacht naar het huis van uw maternale oom ging, terwijl uw vader naar jullie eigen huis ging (NPO, p. 23), wat zou betekenen dat u tijdens de arrestatie reeds in het huis van uw oom was. Opnieuw vallen uw opeenvolgende verklaringen niet met elkaar te rijmen. Daarnaast verklaart u op het CGVS dat qari (...) reeds 1 tot 2 uur na het indienen van uw klacht gearresteerd werd (NPO, p. 23). Op de DVZ had u echter nog gesteld dat hij pas de dag na het indienen van de klacht gearresteerd werd (CGVS vragenlijst, vraag 5). U verklaart dan wel bij aanvang dat u enkele fouten had gemaakt tijdens dat gesprek en dat u op dat moment marihuana had gerookt, er blijkt echter uit uw verklaringen op de DVZ niet dat er sprake was van enig probleem met betrekking tot het afleggen van uw verklaringen. Bovendien neemt u de kans om correcties aan te brengen bij aanvang van uw onderhoud op het CGVS want u verwijst naar uw oom in Kaboel, wat verkeerd zou gezegd zijn op de DVZ. Over andere misverstanden spreekt u echter niet (NPO, p. 2-3, 24). Daarnaast legt u maar weinig coherente verklaringen af met betrekking tot de reden voor uw verblijf bij uw oom. U verklaart dat u naar het huis van uw oom was gegaan omdat u bang was omdat alle mensen erachter waren gekomen en u verdachten van veel dingen (NPO, p. 23). Tegelijk verklaart u echter dat u pas de volgende dag na de arrestatie van uw qari dit nieuws – over de arrestatie en wat over u verteld werd – vernam. Het is dan ook maar weinig coherent te beweren dat u naar uw oom ging net omwille van het nieuws dat zich over u in het dorp verspreidde, nog voor dit nieuws over u was bekend geraakt, zijnde pas na de arrestatie van qari (...), en nog voor u hier zelf van op de hoogte was, zijnde de dag nadat u naar uw oom was gegaan. Naar een verklaring hiervoor gevraagd antwoordt u naast de kwestie dat u uw vader quoteerde, en u in het huis van uw maternale oom was toen hij u deze info vertelde (NPO, p. 23). Een verklaring voor uw incoherentie biedt u hiermee echter geenszins. Aangezien u ook over de arrestatie van qari (...) en het verblijf bij uw oom maar weinig eenduidig en coherent bent, worden de twijfels met betrekking tot de waarachtigheid van uw asielaanslag verder versterkt.

Bovendien blijft u zeer vaag over hetgeen qari (...) in de laatste drie maanden voor uw vertrek allemaal verteld zou hebben. Hij zou het gehad hebben over de profeet, het paradijs, maagden en kanalen van alcohol of melk maar verder dan dat komt u niet (NPO, p. 18). Meer nog, u verklaart zelfs dat u het vergeten bent (NPO, p. 18). Toen u werd gevraagd hoe u dat kan vergeten verklaart u dat u het niet bent vergeten maar ze verhalen vertelden en u het niet kon leren of neerschrijven (NPO, p. 18). Aangezien u reeds sinds drie maanden lang, één of twee keer per week apart wordt genomen om te praten over het paradijs (NPO, p. 16, 17) kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u meer gedetailleerde beschrijvingen kan geven over hetgeen er u al die tijd in de kamer apart werd verteld, zeker aangezien dit aan de basis ligt van uw asielaanslag. Indien qari (...) u daadwerkelijk wou rekruteren met het oog op het uitvoeren van een zelfmoordaanslag komt het bovendien bevreemdend over dat hij enkel in dergelijk vage bewoordingen zou spreken over het paradijs, zonder uitspraak te doen over het groter doel van de zelfmoordaanslag en zonder u hiervan te overtuigen. Daarenboven is het feit dat u helemaal niet op de hoogte bent tot welke groep qari (...) zou behoren op zijn minst opmerkelijk (NPO, p. 18). Zo verklaart u dat u niet weet of qari (...) tot taliban of daesh zou behoren. Aangezien daesh en taliban andere objectieven voor ogen hebben, namelijk regionale of globale dominantie voor daesh en een Islamitisch Emiraat ontwikkelen in Afghanistan voor de taliban, is het toch merkwaardig dat hier tijdens uw rekrutering voor een zelfmoordaanslag niets over wordt gezegd en u dan ook verder niks zou weten over de groepering waartoe qari (...) behoorde (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Dat u zelfs op heden niet zou weten voor welke groepering u gevraagd werd een zelfmoordaanslag uit te voeren en wie u bijgevolg concreet dient te vrezan bij terugkeer, doet uw geloofwaardigheid op dit vlak nog verder teniet.

Uw verhaal wordt bovendien gekenmerkt door nog een aantal merkwaardigheden, meer bepaald voor wat betreft de arrestatie van qari (...) en de ontvoering van uw vader.

Aangaande uw klacht is het namelijk opmerkelijk dat u enerzijds verklaart dat u bewijs nodig heeft voor uw klacht, dat u zelf echter geen bewijs leverde maar dat de overheid anderzijds toch meteen over ging tot actie om qari (...) te arresteren, aldus zonder enig bewijs (NPO, p. 22). Zelfs toen de ouderen tegen de arrestatie van qari (...) ingingen, bleef de overheid u op uw woord geloven. Meer nog, ze onthulden zelfs hun bron en zeiden tegen het hele dorp dat u diegene was die de klacht had ingediend (NPO, p. 21,22). Toen u met deze merkwaardigheid geconfronteerd werd verklaart u dat de ouderen u kenden en u leuk vonden en dat toen uw naam werd gezegd iedereen het geloofde (NPO, p. 22). Nochtans gingen de ouderen eerst in tegen de arrestatie van qari (...). U geeft eveneens zelf aan dat hij banden had met iedereen en hij vriendelijk was ten opzichte van de dorpingen (NPO, p. 19). Dat u dan in deze context zonder enig bewijs geloofd werd door de overheid en de dorpingen 'omdat ze u leuk vonden' is maar weinig overtuigend, daar u zelf verklaart dat qari (...) ook geliefd was in het dorp en banden had met de dorpingen.

Ook de gebeurtenissen na de arrestatie van qari (...) blijken maar weinig aannemelijk. Zo is het enigszins merkwaardig dat er twaalf dagen na de arrestatie van qari (...) een groep zou verschijnen die uw vader meteen ontvoeren, zonder enige vorm van dreiging vooraf of achteraf (NPO, p. 16, 21, 23-25). U verklaart namelijk dat ze uw vader gewoon zonder meer zouden meenemen en dat u niet weet waarom dat gebeurde. Aangezien u zelf verklaart dat ze u, en niet uw vader, zochten en dat ze u moesten hebben (NPO, p. 21, 24) is het toch zeer opmerkelijk dat een groepering meteen zonder pogingen of dreigingen vooraf en zonder eisen nadien uw vader zouden meenemen. Het komt eveneens bevreemdend over dat u nog steeds niet weet waar uw vader is, en uw familie verder geen noemenswaardige problemen meer heeft gehad. U heeft namelijk contact met hen en zij stellen het goed. Indien er nog verdere ontwikkelingen plaatsvonden die verband houden met uw vluchtmotief, kan echter wel verwacht worden dat zij u hierover inlichten (NPO, p. 14). De vaststelling dat er na uw vertrek geen gebeurtenissen meer plaatsvonden met betrekking tot uw vluchtmotief is echter niet aannemelijk indien een groepering effectief naar u op zoek zou zijn omwille van uw klacht tegen één van hun leden. Zij hadden u immers nog steeds niet te pakken, terwijl dat volgens uw eigen verklaringen toch het uiteindelijke doel was (NPO, p. 21, 24). Het is dan ook niet aannemelijk dat zij hiertoe geen verdere pogingen meer ondernamen, door bv. uw aanwezigheid op te eisen in ruil voor de vrijlating van uw vader. Deze merkwaardigheden doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotief.

Hoewel het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op de hoogte is van een aantal beperkte cases waarbij zelfmoordterroristen worden gerekruteerd in de madrassa, is dit geenszins overeenstemmend met de verklaringen die u aflegt. Zo worden kinderen meestal al rond zeven of acht jaar oud gerekruteerd en worden ze voor enkele jaren op gezamenlijke wijze in de madrassa gerekruteerd en opgeleid (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Dat u dan op oudere leeftijd, u was namelijk 20-21 jaar oud, op zo een korte tijd en volledig apart gerekruteerd – er gingen namelijk zo een 50-60 kinderen naar de madrassa (NPO, p. 11) - zou worden gaat dan ook in tegen de informatie waarover het CGVS beschikt.

Bovenstaande inconsistenties en tekortkomingen handelen niet over details maar over kernelementen van uw asielrelaas, namelijk de reden waarom u uw land diende te verlaten. Bijgevolg wordt geoordeeld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas volledig op de helling staat. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij over de gebeurtenissen die de directe aanleiding gaven tot zijn vertrek, eenduidige, gedetailleerde, logische, consistente en coherente verklaringen kan afleggen, wat bij u geenszins het geval bleek te zijn.

De door u voorgelegde documenten veranderen bovenstaande vaststellingen niet. Uw taskara, de taskara van uw vader, broers en zussen bevestigen enkel uw identiteit en herkomst, dewelke door het CGVS niet in twijfel getrokken worden. De klachtenbrief van het districtshuis kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen, aangezien de documenten in het kader van een asielverzoek enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas, hetgeen bij u niet het geval blijkt, kracht bij te zetten. Bovendien kan dergelijk stuk gemakkelijk door eenieder op uw vraag en instructie opgesteld zijn.

Voor de volledigheid merkt het CGVS op dat wat betreft de opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud die uw advocaat doorstuurde, deze geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen. Het merendeel van de opmerkingen handelen over de schrijfwijze van plaatsnamen, of eigennamen en niet over de redenen van uw vertrek uit Afghanistan.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan aan Afghaanse verzoekers ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport **UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de analyse van de situatie en de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. De situatie in deze provincies wordt vaak gekenmerkt door aanhoudend en wijdverspreid geweld dat veelal de vorm aanneemt van ground engagements, luchtbombardementen, IED's, etc. In deze provincies vallen veel burgerslachtoffers te betreuren, en het geweld dwingt burgers om hun woonplaats te ontvluchten. De mate van willekeurig geweld in de provincies waar zich een voortdurende open strijd afspeelt, is dermate hoog dat er slechts minimale individuele elementen vereist zijn om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van open combat of hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten wordt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er wat deze provincies betreft niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien een verzoeker aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het gros van het geweld dat in de grootsteden plaatsvindt kan toegeschreven worden aan AGE's die in deze stedelijke gebieden actief zijn, en die met hun acties voornamelijk leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid viseren. Het geweld dat in de grootsteden er plaatsvindt is dan ook doorgaans doelgericht van aard en neemt er in hoofdzaak de vorm aan van aanvallen op high profile doelwitten, doelgerichte moorden en ontvoeringen. Met high profile doelwitten worden overheidsgebouwen, overheidsmedewerkers, gebouwen en leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, alsook plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere aanwezigheid bedoeld. Omwille van de aard van de doelwitten die geviserd worden, is het gros van de aanslagen die in de steden plaatsvindt op bepaalde plaatsen in een stad geconcentreerd. Hoewel veel van deze doelgerichte aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de agglomeratie Jalalabad te worden beoordeeld.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – september 2020**, pag. 1-54 en 227-236, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_afghanistan_security_situation_20200928.pdf en <https://www.cgvs.be/nl> en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie in Jalalabad, Behsud en Surkhrod van 12 maart 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_in_jalalabad_behsud_en_surkhrod_20200312.pdf en <https://www.cgvs.be/nl>), blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Nangarhar behoort tot oostelijke regio van Afghanistan.*

Uit de beschikbare informatie blijkt dat gewapende militante groeperingen zoals de Taliban en Islamitische Staat (ISKP) actief zijn in de meer afgelegen delen van de provincie. Zo is ISKP, dat in de loop van 2019 zware verliezen leed, nog in beperkte mate aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. De Taliban is op zijn beurt voornamelijk sterk aanwezig in de westelijke districten van de provincie.

Het CGVS benadrukt dat aan verzoekers afkomstig uit grote delen van Nangarhar de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er in hun hoofde geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Inzake de veiligheidssituatie dient echter herhaald en benadrukt te worden dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. Provinciale hoofdplaatsen en belangrijkste bevolkingscentra staan over het algemeen onder controle van de Afghaanse overheid en steden kennen een betere infrastructuur, dienstverlening en mogelijkheden tot levensonderhoud. Dit geldt eveneens voor de stad Jalalabad, een stad gelegen aan de rivier Kabul die tevens een apart district vormt maar zich verder uitstrekt dan deze districtsgrenzen. Bepaalde buitenwijken van de stad Jalalabad liggen in de omliggende districten Behsud en Surkhrod, respectievelijk ten noorden en ten westen van de stad Jalalabad. Snelle urbanisatie, gedreven door economische migratie, plattelandsvlucht, terugkeer van vluchtelingen uit Pakistan en conflict gerelateerde ontheemden, heeft de omliggende dorpen doen opgaan in een verstedelijkt gebied dat ver buiten de districtsgrenzen reikt. De wijken die een buitenwijk vormen van de stad Jalalabad, maar de jure in een ander district zijn gelokaliseerd, worden door het CGVS bij de stad Jalalabad gerekend, daar zij deel uitmaken van de stad Jalalabad in haar geheel.

Voor Jalalabad, één van de grotere steden in Afghanistan, dient opgemerkt te worden dat het geweldsniveau en de typologie van het geweld er erg verschillend is van de rest van de provincie Nangarhar. De stad is stevig in handen van de overheid en er werden in 2018 bijkomende veiligheidsmaatregelen genomen zoals een overdracht van de controle over de veiligheid van de stad aan het Afghaanse leger, wat een positieve impact op de algemene veiligheidssituatie in de stad tot gevolg had. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers zijn in 2019 aanzienlijk gedaald in de provincie Nangarhar en dit geldt ook voor de stad Jalalabad. Het geweld is er voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van aanslagen met berrmbommen (IED's), mijnen en andere explosieven. Daarnaast vonden er ook een aantal complexe aanslagen plaats, maar kan er voor 2019 een daling worden vastgesteld van het aantal zelfmoordaanslagen en aanslagen waarbij veel gewonden vallen. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden. Hoewel veel van deze complexe aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers bij deze aanslagen niet het voornaamste doelwit zijn. Waar Jalalabad in de eerste helft van 2018 werd getroffen door enkele grootschalige aanslagen die werden opgeëist door ISKP, is hun capaciteit om dergelijke aanslagen uit te voeren afgenomen in 2019. Hoewel het geweld in de stad voornamelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is echter niet van dien aard dat het inwoners dwingt hun woonplaats te verlaten, zoals blijkt uit het aantal intern ontheemden (IDP's). Jalalabad blijkt daarentegen een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere regio's ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in Jalalabad en de ruimere stadsregio met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van open combat of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk verschillende geweldsniveau en de typologie van het geweld in de regio in vergelijking met de provincie Nangarhar, de controle van de veiligheidsdiensten over de regio, het relatief beperkte aantal conflict gerelateerde incidenten, waarbij 2019 een duidelijke daling van het geweldsniveau inhield, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers,

en de vaststelling dat de regio een toevluchtsoord is voor burgers die het geweld in andere regio's ontvluchten. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de agglomeratie Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de agglomeratie Jalalabad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de agglomeratie Jalalabad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Jalalabad via de internationale luchthaven van Kaboel en de weg tussen de Afghaanse hoofdstad en Jalalabad op een relatief veilige manier toegankelijk is. Vanuit Jalalabad kan men doorreizen naar de delen van de stad gelegen in de omliggende districten Behsud en Surkhrod, ten noorden en ten westen van het district Jalalabad. Gelet op het strategische belang van deze weg, worden gerichte veiligheidsoperaties door de autoriteiten op deze weg uitgevoerd en is controle over de weg van groot belang voor de autoriteiten. Het gegeven dat veiligheidsoperaties onderweg plaatsvinden belet niet dat er nog steeds sterk seizoensgebonden migratiepatronen zijn, waarbij vele Afghanen de koude wintermaanden in Kabul ontvluchten door naar Jalalabad te reizen, en in omgekeerde richting de drukkende hitte in de zomer ontvluchten richting Kabul. Uit dezelfde informatie blijkt dat het grootste probleem op deze weg er de verkeersveiligheid is, waarvan de oorzaken moeten worden gezocht bij roekeloos rijgedrag en een verouderd wagenpark. Dergelijke risico's houden echter geen enkel verband met een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1 A, § 2 van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.3. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/6, § 5 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een

verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanslag. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw individuele vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken, noch dat u in geval van terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U vreest problemen met de taliban in Afghanistan omdat een klacht heeft ingediend tegen qari (...), uw voormalige madrassaleraar die u heeft gezegd dat u zich moest voorbereiden voor een zelfmoordaanslag. Onderstaande vaststellingen tonen echter aan dat u de concrete gebeurtenissen die aanleiding gaven tot uw vertrek uit Afghanistan niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de eerste plaats blijkt u doorheen uw verklaringen niet consistent over het aantal keer u door uw qari werd aangesproken over een zelfmoordaanslag en over hoe en wanneer u uw eigen vader hierover inlichtte. U verklaart namelijk op twee verschillende momenten tijdens uw persoonlijk onderhoud dat qari (...) u verhalen van de profeet en ‘al die dingen’ vertelde en hij u toen inlichtte dat u een zelfmoordaanval moest voorbereiden. U vervolgt en zegt dat u hierna vertrok, meteen naar uw vader ging en toen u thuis kwam dit tegen uw vader zei en jullie naar het 6de politiedistrict gingen om er klacht in te dienen (NPO, p. 16, 19). Deze versie van de feiten verschilt echter van deze die u niet veel later geeft. Dan verklaart u namelijk dat u reeds twee maal voordien door de qari werd aangesproken over de zelfmoordaanslag en u het pas aan uw vader vertelde na de derde en laatste keer. Qari (...) had u immers gezegd dat u hierover niks mocht vertellen (NPO, p. 20). Deze wijziging in uw verklaringen is opmerkelijk gezien u eerder nog verklaard had, toen u de vraag werd gesteld of de qari het altijd over de zelfmoordaanslag had, dat hij u hierover niet vertelde maar wel over 72 maagden en nog verhalen over de metgezellen van de profeet (NPO, p. 19). Het is bizar dat u hier niet meldt dat u wel degelijk meermaals door de qari werd aangesproken om een zelfmoordaanslag uit te voeren. Bovendien blijkt uit uw eerste verklaringen dat u, nadat u door uw qari werd ingelicht over de uit te voeren zelfmoordaanslag, hierop ‘oké’ zei, naar huis vertrok en uw vader meteen inlichtte (NPO, p. 16, 19). Deze verklaring is opnieuw maar weinig consistent met uw latere versie van de feiten, namelijk dat u na de derde keer pas de volgende dag niet naar de madrasa wou gaan, uw vader u sloeg opdat u wel zou gaan en u net daarom en dan pas uw vader inlichtte over de plannen van de qari (NPO, p. 20-21). De vaststelling dat u over enkele kernaspecten van uw relaas – de melding van de qari over de zelfmoordaanslag en het melden hiervan aan uw vader – geen eenduidige verklaringen weet af te leggen, doet reeds ernstig twifelen aan de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen.

Verder legt u evenmin eenduidige verklaringen af over wanneer de arrestatie van qari (...) plaatsvond en waar u zich op dat moment bevond. Zo verklaart u eerst dat u naar het huis van uw maternale oom ging na de arrestatie van qari (...) (NPO, p. 21). Even later tijdens het interview verklaart u dan dat u reeds meteen na het indienen van de klacht naar het huis van uw maternale oom ging, terwijl uw vader naar jullie eigen huis ging (NPO, p. 23), wat zou betekenen dat u tijdens de arrestatie reeds in het huis van uw oom was. Opnieuw vallen uw opeenvolgende verklaringen niet met elkaar te rijmen. Daarnaast verklaart u op het CGVS dat qari (...) reeds 1 tot 2 uur na het indienen van uw klacht gearresteerd werd (NPO, p. 23). Op de DVZ had u echter nog gesteld dat hij pas de dag na het indienen van de klacht gearresteerd werd (CGVS vragenlijst, vraag 5). U verklaart dan wel bij aanvang dat u enkele fouten had gemaakt tijdens dat gesprek en dat u op dat moment marihuana had gerookt, er blijkt echter uit uw verklaringen op de DVZ niet dat er sprake was van enig probleem met betrekking tot het afleggen van uw verklaringen. Bovendien neemt u de kans om correcties aan te brengen bij aanvang van uw onderhoud op het CGVS want u verwijst naar uw oom in Kaboel, wat verkeerd zou gezegd zijn op de DVZ. Over andere misverstanden spreekt u echter niet (NPO, p. 2-3, 24). Daarnaast legt u maar weinig coherente verklaringen af met betrekking tot de reden voor uw verblijf bij uw oom. U verklaart dat u naar het huis van uw oom was gegaan omdat u bang was omdat alle mensen erachter waren gekomen en u

verdachten van veel dingen (NPO, p. 23). Tegelijk verklaart u echter dat u pas de volgende dag na de arrestatie van uw qari dit nieuws – over de arrestatie en wat over u verteld werd – vernam. Het is dan ook maar weinig coherent te beweren dat u naar uw oom ging net omwille van het nieuws dat zich over u in het dorp verspreidde, nog voor dit nieuws over u was bekend geraakt, zijnde pas na de arrestatie van qari (...), en nog voor u hier zelf van op de hoogte was, zijnde de dag nadat u naar uw oom was gegaan. Naar een verklaring hiervoor gevraagd antwoordt u naast de kwestie dat u uw vader quoteerde, en u in het huis van uw maternale oom was toen hij u deze info vertelde (NPO, p. 23). Een verklaring voor uw incoherentie biedt u hiermee echter geenszins. Aangezien u ook over de arrestatie van qari (...) en het verblijf bij uw oom maar weinig eenduidig en coherent bent, worden de twijfels met betrekking tot de waarachtigheid van uw asielrelaas verder versterkt.

Bovendien blijft u zeer vaag over hetgeen qari (...) in de laatste drie maanden voor uw vertrek allemaal verteld zou hebben. Hij zou het gehad hebben over de profeet, het paradijs, maagden en kanalen van alcohol of melk maar verder dan dat komt u niet (NPO, p. 18). Meer nog, u verklaart zelfs dat u het vergeten bent (NPO, p. 18). Toen u werd gevraagd hoe u dat kan vergeten verklaart u dat u het niet bent vergeten maar ze verhalen vertelden en u het niet kon leren of neerschrijven (NPO, p. 18). Aangezien u reeds sinds drie maanden lang, één of twee keer per week apart wordt genomen om te praten over het paradijs (NPO, p. 16, 17) kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u meer gedetailleerde beschrijvingen kan geven over hetgeen er u al die tijd in de kamer apart werd verteld, zeker aangezien dit aan de basis ligt van uw asielrelaas. Indien qari (...) u daadwerkelijk wou rekruteren met het oog op het uitvoeren van een zelfmoordaanslag komt het bovendien bevreemdend over dat hij enkel in dergelijk vage bewoordingen zou spreken over het paradijs, zonder uitspraak te doen over het groter doel van de zelfmoordaanslag en zonder u hiervan te overtuigen. Daarenboven is het feit dat u helemaal niet op de hoogte bent tot welke groep qari (...) zou behoren op zijn minst opmerkelijk (NPO, p. 18). Zo verklaart u dat u niet weet of qari (...) tot taliban of daesh zou behoren. Aangezien daesh en taliban andere objectieven voor ogen hebben, namelijk regionale of globale dominantie voor daesh en een Islamitisch Emiraat ontwikkelen in Afghanistan voor de taliban, is het toch merkwaardig dat hier tijdens uw rekrutering voor een zelfmoordaanslag niets over wordt gezegd en u dan ook verder niks zou weten over de groepering waartoe qari (...) behoorde (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Dat u zelfs op heden niet zou weten voor welke groepering u gevraagd werd een zelfmoordaanslag uit te voeren en wie u bijgevolg concreet dient te vrezen bij terugkeer, doet uw geloofwaardigheid op dit vlak nog verder teniet.

Uw verhaal wordt bovendien gekenmerkt door nog een aantal merkwaardigheden, meer bepaald voor wat betreft de arrestatie van qari (...) en de ontvoering van uw vader.

Aangaande uw klacht is het namelijk opmerkelijk dat u enerzijds verklaart dat u bewijs nodig heeft voor uw klacht, dat u zelf echter geen bewijs leverde maar dat de overheid anderzijds toch meteen over ging tot actie om qari (...) te arresteren, aldus zonder enig bewijs (NPO, p. 22). Zelfs toen de ouderen tegen de arrestatie van qari (...) ingingen, bleef de overheid u op uw woord geloven. Meer nog, ze onthulden zelfs hun bron en zeiden tegen het hele dorp dat u diegene was die de klacht had ingediend (NPO, p. 21,22). Toen u met deze merkwaardigheid geconfronteerd werd verklaart u dat de ouderen u kenden en u leuk vonden en dat toen uw naam werd gezegd iedereen het geloofde (NPO, p. 22). Nochtans gingen de ouderen eerst in tegen de arrestatie van qari (...). U geeft eveneens zelf aan dat hij banden had met iedereen en hij vriendelijk was ten opzichte van de dorpingen (NPO, p. 19). Dat u dan in deze context zonder enig bewijs geloofd werd door de overheid en de dorpingen 'omdat ze u leuk vonden' is maar weinig overtuigend, daar u zelf verklaart dat qari (...) ook geliefd was in het dorp en banden had met de dorpingen.

Ook de gebeurtenissen na de arrestatie van qari (...) blijken maar weinig aannemelijk. Zo is het enigszins merkwaardig dat er twaalf dagen na de arrestatie van qari (...) een groep zou verschijnen die uw vader meteen ontvoeren, zonder enige vorm van dreiging vooraf of achteraf (NPO, p. 16, 21, 23-25). U verklaart namelijk dat ze uw vader gewoon zonder meer zouden meenemen en dat u niet weet waarom dat gebeurde. Aangezien u zelf verklaart dat ze u, en niet uw vader, zochten en dat ze u moesten hebben (NPO, p. 21, 24) is het toch zeer opmerkelijk dat een groepering meteen zonder pogingen of dreigingen vooraf en zonder eisen nadien uw vader zouden meenemen. Het komt eveneens bevreemdend over dat u nog steeds niet weet waar uw vader is, en uw familie verder geen noemenswaardige problemen meer heeft gehad. U heeft namelijk contact met hen en zij stellen het goed. Indien er nog verdere ontwikkelingen plaatsvonden die verband houden met uw vluchtmotief, kan echter wel verwacht worden dat zij u hierover inlichten (NPO, p. 14). De vaststelling dat er na uw vertrek geen gebeurtenissen meer plaatsvonden met betrekking tot uw vluchtmotief is echter niet

aannemelijk indien een groepering effectief naar u op zoek zou zijn omwille van uw klacht tegen één van hun leden. Zij hadden u immers nog steeds niet te pakken, terwijl dat volgens uw eigen verklaringen toch het uiteindelijke doel was (NPO, p. 21, 24). Het is dan ook niet aannemelijk dat zij hiertoe geen verdere pogingen meer ondernamen, door bv. uw aanwezigheid op te eisen in ruil voor de vrijlating van uw vader. Deze merkwaardigheden doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotief.

Hoewel het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op de hoogte is van een aantal beperkte cases waarbij zelfmoordterroristen worden gerekruteerd in de madrassa, is dit geenszins overeenstemmend met de verklaringen die u aflegt. Zo worden kinderen meestal al rond zeven of acht jaar oud gerekruteerd en worden ze voor enkele jaren op gezamenlijke wijze in de madrassa gerekruteerd en opgeleid (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Dat u dan op oudere leeftijd, u was namelijk 20-21 jaar oud, op zo een korte tijd en volledig apart gerekruteerd – er gingen namelijk zo een 50-60 kinderen naar de madrassa (NPO, p. 11) - zou worden gaat dan ook in tegen de informatie waarover het CGVS beschikt.

Bovenstaande inconsistenties en tekortkomingen handelen niet over details maar over kernelementen van uw asielaas, namelijk de reden waarom u uw land diende te verlaten. Bijgevolg wordt geoordeeld dat de geloofwaardigheid van uw asielaas volledig op de helling staat. Van een asielaas mag worden verwacht dat hij over de gebeurtenissen die de directe aanleiding gaven tot zijn vertrek, eenduidige, gedetailleerde, logische, consistente en coherente verklaringen kan afleggen, wat bij u geenszins het geval bleek te zijn.

De door u voorgelegde documenten veranderen bovenstaande vaststellingen niet. Uw taskara, de taskara van uw vader, broers en zussen bevestigen enkel uw identiteit en herkomst, dewelke door het CGVS niet in twijfel getrokken worden. De klachtenbrief van het districtshuis kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen, aangezien de documenten in het kader van een asielaas enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas, hetgeen bij u niet het geval blijkt, kracht bij te zetten. Bovendien kan dergelijk stuk gemakkelijk door eenieder op uw vraag en instructie opgesteld zijn.

Voor de volledigheid merkt het CGVS op dat wat betreft de opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud die uw advocaat doorstuurde, deze geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen. Het merendeel van de opmerkingen handelen over de schrijfwijze van plaatsnamen, of eigennamen en niet over de redenen van uw vertrek uit Afghanistan.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder komt dan het herhalen van bepaalde verklaringen en de aangehaalde tegenstrijdigheden niet belangrijk genoeg vindt om het relaas te verwerpen.

Verzoeker weerlegt noch verklaart hiermee de concrete en pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zette in de bestreden beslissing op omstandige wijze uiteen dat verzoeker talrijke tegenstrijdige en vage verklaringen aflegde die maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker uiteengezette asielaas. In weerwil tot wat verzoeker voorhoudt betreffen deze tegenstrijdigheden en vaagheden wel degelijk de kern van het asielaas. De gedane vaststellingen volstaan dan ook om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielaas.

De vaststelling dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegt over het aantal keer dat hij door de qari werd aangesproken over een zelfmoordaanslag en over hoe en wanneer hij zijn eigen vader hierover inlichtte, over wanneer de arrestatie van de qari plaatsvond en waar verzoeker zich op dat moment bevond maar ook over de reden voor zijn verblijf bij zijn oom, raken in weerwil wat verzoeker voorhoudt wel degelijk de kern van het asielaas. Verzoeker kadert zijn vrees voor vervolging en het reëel risico op ernstige schade waarvoor hij om internationale bescherming verzoekt immers in het gegeven dat hij een klacht heeft ingediend tegen de qari, zijn madrassaleraar die hem heeft gezegd dat hij zich moest voorbereiden voor een zelfmoordaanslag, waarna deze werd gearresteerd. Bijgevolg kan wel degelijk worden verwacht dat verzoeker omtrent deze aspecten consistente, duidelijke en aannemelijke verklaringen kan afleggen.

Met het louter herhalen van bepaalde verklaringen doet hij geen afbreuk aan de voormelde concrete en pertinente vaststellingen. Waar hij thans in het verzoekschrift stelt dat zijn familie niets meer van zijn vader heeft gehoord, dat zijn oom een klacht heeft ingediend, dat zij niet veel hoop meer hebben en dat zijn aanvallers nog twee keer naar het huis zijn gekomen hoewel er niemand thuis was, beperkt hij zich tot louter beweringen, die geenszins van aard zijn om de gedane vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen noch om de ongelooftwaardigheid van het asielaanvraag te herstellen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift aangeeft dat de door hem neergelegde documenten zijn relaas bewijzen, doet hij geen afbreuk aan de pertinente en concrete vaststellingen desbetreffend in de bestreden beslissing.

De door verzoeker geciteerde rechtspraak betreft individuele gevallen en heeft geen precedentwaarde die bindend is.

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker stukken die hij als volgt omschrijft "*Kopie van de notulen die verzoeker naar politie indiend + vrije vertaling*". De gevoegde vertaling betreft echter geen voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 zijn, waardoor dit stuk met de vertaling niet in overweging kan worden genomen.

De neergelegde klacht zit echter reeds in het administratief dossier en werd beoordeeld in de bestreden beslissing. In het verzoekschrift zet verzoeker niet uiteen op welke wijze het nogmaals neerleggen van dit stuk de gedane vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen. Verzoeker verschaft geen enkele concrete toelichting.

Verzoeker slaagt er niet in afbreuk te doen aan de voormelde concrete en pertinente motieven van de bestreden beslissing.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont ingevolge deze vaststellingen niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, oordeelt de commissaris-generaal op basis van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er voor burgers in de agglomeratie Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stelt de bestreden beslissing terecht:

"Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan aan Afghaanse verzoekers ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport **UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019** (beschikbaar op*

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de analyse van de situatie en de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. De situatie in deze provincies wordt vaak gekenmerkt door aanhoudend en wijdverspreid geweld dat veelal de vorm aanneemt van ground engagements, luchtbombardementen, IED's, etc. In deze provincies vallen veel burgerslachtoffers te betreuren, en het geweld dwingt burgers om hun woonplaats te ontvluchten. De mate van willekeurig geweld in de provincies waar zich een voortdurende open strijd afspeelt, is dermate hoog dat er slechts minimale individuele elementen vereist zijn om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van open combat of hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten wordt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er wat deze provincies betreft niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend

indien een verzoeker aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het gros van het geweld dat in de grootsteden plaatsvindt kan toegeschreven worden aan AGE's die in deze stedelijke gebieden actief zijn, en die met hun acties voornamelijk leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid viseren. Het geweld dat in de grootsteden er plaatsvindt is dan ook doorgaans doelgericht van aard en neemt er in hoofdzaak de vorm aan van aanvallen op high profile doelwitten, doelgerichte moorden en ontvoeringen. Met high profile doelwitten worden overheidsgebouwen, overheidsmedewerkers, gebouwen en leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, alsook plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere aanwezigheid bedoeld. Omwille van de aard van de doelwitten die geviserd worden, is het gros van de aanslagen die in de steden plaatsvindt op bepaalde plaatsen in een stad geconcentreerd. Hoewel veel van deze doelgerichte aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de agglomeratie Jalalabad te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – september 2020**, pag. 1-54 en 227-236, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_afghanistan_security_situation_20200928.pdf en <https://www.cgvs.be/nl> en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie in Jalalabad, Behsud en Surkhrod van 12 maart 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_in_jalalabad_behsud_en_surkhrod_20200312.pdf en <https://www.cgvs.be/nl>), blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Nangarhar behoort tot oostelijke regio van Afghanistan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat gewapende militante groeperingen zoals de taliban en Islamitische Staat (ISKP) actief zijn in de meer afgelegen delen van de provincie. Zo is ISKP, dat in de loop van 2019 zware verliezen leed, nog in beperkte mate aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. De taliban is op zijn beurt voornamelijk sterk aanwezig in de westelijke districten van de provincie.

Het CGVS benadrukt dat aan verzoekers afkomstig uit grote delen van Nangarhar de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er in hun hoofde geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Inzake de veiligheidssituatie dient echter herhaald en benadrukt te worden dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. Provinciale hoofdplaatsen en belangrijkste bevolkingscentra staan over het algemeen onder controle van de Afghaanse overheid en steden kennen een betere infrastructuur, dienstverlening en mogelijkheden tot levensonderhoud. Dit geldt eveneens voor de stad Jalalabad, een stad gelegen aan de rivier Kabul die tevens een apart district vormt maar zich verder uitstrekt dan deze districtsgrenzen. Bepaalde buitenwijken van de stad Jalalabad liggen in de omliggende districten Behsud en Surkhrod, respectievelijk ten noorden en ten westen van de stad Jalalabad. Snelle urbanisatie, gedreven door economische migratie,

plattelandsvlucht, terugkeer van vluchtelingen uit Pakistan en conflict gerelateerde ontheemden, heeft de omliggende dorpen doen opgaan in een verstedelijkt gebied dat ver buiten de districtsgrenzen reikt. De wijken die een buitenwijk vormen van de stad Jalalabad, maar de jure in een ander district zijn gelokaliseerd, worden door het CGVS bij de stad Jalalabad gerekend, daar zij deel uitmaken van de stad Jalalabad in haar geheel.

Voor Jalalabad, één van de grotere steden in Afghanistan, dient opgemerkt te worden dat het geweldsniveau en de typologie van het geweld er erg verschillend is van de rest van de provincie Nangarhar. De stad is stevig in handen van de overheid en er werden in 2018 bijkomende veiligheidsmaatregelen genomen zoals een overdracht van de controle over de veiligheid van de stad aan het Afghaanse leger, wat een positieve impact op de algemene veiligheidssituatie in de stad tot gevolg had. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers zijn in 2019 aanzienlijk gedaald in de provincie Nangarhar en dit geldt ook voor de stad Jalalabad. Het geweld is er voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van aanslagen met berrmbommen (IED's), mijnen en andere explosieven. Daarnaast vonden er ook een aantal complexe aanslagen plaats, maar kan er voor 2019 een daling worden vastgesteld van het aantal zelfmoordaanslagen en aanslagen waarbij veel gewonden vallen. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden. Hoewel veel van deze complexe aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers bij deze aanslagen niet het voornaamste doelwit zijn. Waar Jalalabad in de eerste helft van 2018 werd getroffen door enkele grootschalige aanslagen die werden opgeëist door ISKP, is hun capaciteit om dergelijke aanslagen uit te voeren afgenomen in 2019. Hoewel het geweld in de stad voornamelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is echter niet van dien aard dat het inwoners dwingt hun woonplaats te verlaten, zoals blijkt uit het aantal intern ontheemden (IDP's). Jalalabad blijkt daarentegen een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere regio's ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in Jalalabad en de ruimere stadsregio met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van open combat of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk verschillende geweldsniveau en de typologie van het geweld in de regio in vergelijking met de provincie Nangarhar, de controle van de veiligheidsdiensten over de regio, het relatief beperkte aantal conflict gerelateerde incidenten, waarbij 2019 een duidelijke daling van het geweldsniveau inhield, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de vaststelling dat de regio een toevluchtsoord is voor burgers die het geweld in andere regio's ontvluchten. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de agglomeratie Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de agglomeratie Jalalabad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de agglomeratie Jalalabad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Jalalabad via de internationale luchthaven van Kaboel en de weg tussen de Afghaanse hoofdstad en Jalalabad op een relatief veilige manier toegankelijk is. Vanuit Jalalabad kan men doorreizen naar de delen van de stad gelegen in de omliggende districten Behsud en Surkhrod, ten noorden en ten westen van het district Jalalabad. Gelet op het strategische belang van deze weg, worden gerichte veiligheidsoperaties door de autoriteiten op deze weg uitgevoerd en is controle over de weg van groot belang voor de autoriteiten. Het gegeven dat veiligheidsoperaties onderweg plaatsvinden belet niet dat er nog steeds sterk seizoensgebonden migratiepatronen zijn, waarbij vele Afghanen de koude wintermaanden in Kabul ontvluchten door naar Jalalabad te reizen, en in omgekeerde richting de drukkende hitte in de zomer ontvluchten richting Kabul. Uit dezelfde informatie blijkt dat het grootste probleem op deze weg er de verkeersveiligheid is, waarvan de oorzaken moeten worden gezocht bij roekeloos rijgedrag en een verouderd wagenpark. Dergelijke risico's houden echter geen enkel verband met een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.”.

Verzoekers betoog kan geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen. De door verzoeker geciteerde informatie is deels immers minder recent dan de informatie die door de verwerende partij werd gehanteerd in de bestreden beslissing. De overige informatie ligt in dezelfde lijn als de in het administratief dossier aanwezige informatie alsmede de informatie die door de verwerende partij per aanvullende nota van 7 april 2021 werd bijgebracht.

Waar verzoeker aangeeft dat de veiligheidssituatie in Nangarhar zeer ernstig is, toont hij niet aan dat de informatie aanwezig in het administratief dossier en de aanvullende nota omtrent de veiligheidssituatie in de agglomeratie Jalalabad niet actueel meer is, noch dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusie heeft getrokken.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar de provincie Kabul een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF